

Sygn. akt III K 20/16

WYROK ŁĄCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Białymstoku III Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSO Anna Hordyńska

Protokolant Monika Krajewska

przy udziale Prokuratora Małgorzaty Zińczuk

po rozpoznaniu dnia 11 maja 2016 r. sprawy

L. D. urodzonego w dniu (...) w B., syna F. i W. z d. D.

skazanego prawomocnymi wyrokami:

1. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2014 r. sygn. akt **III K 35/14** łączącym kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach XV K 1378/13 oraz XV K 2/14 na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, umorzono postępowanie w zakresie połączenia kary orzeczonej wyrokami Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 150/09, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu w dniach od 16 do 17 sierpnia 2013 r. oraz dzień 21 listopada 2013 r., orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono skazanego od kosztów sądowych, karę wprowadzono do wykonania w dniu 20 maja 2015 r.;
2. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 października 2014 r. sygn. akt **XV K 832/14** za czyn popełniony w nocy z 10 na 11 grudnia 2013 r. na mocy art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 26 listopada 2016 r.;
3. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 czerwca 2015 r. sygn. akt **XV K 577/15** za czyn popełniony w dniu 17 marca 2015 r. na mocy art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 do 18 marca 2015 r., zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 24 lipca 2017 r.;
4. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 8 września 2015 r. sygn. akt **XV K 719/15** za czyn popełniony w okresie od 28 lutego 2015 r. do dnia 12 marca 2015 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważna kwocie 20 (dwudziestu) złotych, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;
5. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 września 2015 r. sygn. akt

XV K 874/15 za czyn popełniony w okresie od dnia 22 kwietnia 2015 r. do dnia 16 maja 2015 r. na mocy art. 242 § 3 k.k. w zw. z art. 242 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 3 kwietnia 2018 r.;

I. Na mocy art. 85 § 1 i 2 k.k., art. 85a k.k., 86 § 1 k.k. łączy kary orzeczone wyrokami:

- Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 35/14**,

- Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **XV K 832/14**, **XV K 577/15**, **XV K 874/15**

i wymierza L. D. karę łączną 2 (dwóch) lat i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności.

II. Na mocy art. 63 § 1 k.k., art. 577 k.p.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zalicza skazanemu okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu w tym okresy pozbawienia wolności zaliczone na poczet kar podlegających łączeniu w dniach od dnia 16 do dnia 17 sierpnia 2013 r. - 2 (dwa) dni, dzień 21 listopada 2013 r. – 1 (jeden) dzień oraz od dnia 17 do dnia 18 marca 2015 r. – 2 (dwa) dni.

III. W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawia do odrębnego wykonania.

IV. Na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w zakresie połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 719/15**.

V. Zwalnia skazanego od kosztów sądowych.

Sygn. akt III K 20/16

UZASADNIENIE

Z art. 569 § 1 Kodeksu postępowania karnego wynika, że sąd wydaje wyrok łączny, jeżeli zachodzą warunki do orzeczenia kary łącznej. Z kolei warunki orzeczenia kary łącznej określa przepis art. 85 Kodeksu karnego, który w § 1 stanowi, że jeżeli sprawca popełnił dwa lub więcej przestępstw i wymierzono za nie kary tego samego rodzaju albo inne podlegające łączeniu, sąd orzeka karę łączną. Z art. 85 § 2 k.k. wynika, że podstawą orzeczenia kary łącznej są wymierzone i podlegające wykonaniu kary lub kary łączne za przestępstwa, o których mowa w § 1. Przepis art. 85 § 3 k.k. określa ograniczenia przy łączeniu kar stanowiąc, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Analizując możliwość wydania wyroku łącznego w stosunku do skazanego L. D. na podstawie całokształtu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Kary podlegające wykonaniu, orzeczone wobec L. D. to kary orzeczone:

6. wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku z dnia 3 kwietnia 2014 r. sygn. akt

III K 35/14 łączącym kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku

w sprawach XV K 1378/13 oraz XV K 2/14 na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, umorzono postępowanie w zakresie połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie III K 150/09, na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu w dniach od 16 do 17 sierpnia 2013 r. oraz dzień 21 listopada 2013 r., orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono skazanego od kosztów sądowych, karę wprowadzono do wykonania w dniu 20 maja 2015 r.;

7. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 28 października 2014 r. sygn. akt

XV K 832/14 za czyn popełniony w nocy z 10 na 11 grudnia 2013 r. na mocy art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 26 listopada 2016 r.;

8. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 30 czerwca 2015 r. sygn. akt **XV K 577/15** za czyn popełniony w dniu 17 marca 2015 r. na mocy art. 281 k.k. w zw. z art. 283 k.k. w zw. z art. 64 § 2 k.k. na karę 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności, orzeczono obowiązek naprawienia szkody, na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono okres rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach od 17 do 18 marca 2015 r., zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 24 lipca 2017 r.;

9. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 8 września 2015 r. sygn. akt **XV K 719/15** za czyn popełniony w okresie od 28 lutego 2015 r. do dnia 12 marca 2015 r. na mocy art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 37a k.k. na karę grzywny w wysokości 40 (czterdziestu) stawek dziennych przyjmując wysokość jednej stawki za równoważna kwocie 20 (dwudziestu) złotych, orzeczono o kosztach obrony z urzędu, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych;

10. wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku z dnia 29 września 2015 r. sygn. akt **XV K 874/15** za czyn popełniony w okresie od dnia 22 kwietnia 2015 r. do dnia 16 maja 2015 r. na mocy art. 242 § 3 k.k. w zw. z art. 242 § 2 k.k. na karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności, zwolniono oskarżonego od kosztów sądowych, kary nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 3 kwietnia 2018 r..

Wykonaniu podlegają także kary orzeczone wobec L. D. za wykroczenia w sprawach XII K 5383/13 Sądu Rejonowego w Białymstoku, XIII W 1587/14 Sądu Rejonowego w Białymstoku oraz XIII W 3487/15 Sądu Rejonowego w B., jednak z uwagi na to, że są to kary orzeczone na podstawie Kodeksu wykroczeń, który nie przewiduje instytucji łączenia kar, nie podlegały one analizie w kontekście wydania wyroku łącznego.

Biorąc pod uwagę wyroki wydane w sprawach III K 35/14, XV K 832/14, XV K 577/15, XV K 719/15 oraz XV K 874/15 należy stwierdzić, że przesłanka tożsamości kar spełniona jest w przypadku kar orzeczonych wyrokami III K 35/14, XV K 832/14, XV K 577/15, XV K 874/15, bowiem tymi wyrokami orzeczono kary pozbawienia wolności, natomiast wyrokiem wydanym w sprawie XV K 719/15 orzeczono karę grzywny, która nie podlega łączeniu z karami pozbawienia wolności zgodnie z treścią art. 85 § 1 k.k..

Analizując daty wprowadzenia kar do wykonania oraz daty popełnienia czynów, za które orzeczono wyżej wymienione kary Sąd uznał, że nie ma przeszkód do wymierzenia kary łącznej wynikających z treści art. 85 § 3 k.k., który stanowi, że jeżeli po rozpoczęciu, a przed zakończeniem wykonywania kary lub kary łącznej sprawca popełnił przestępstwo, za które orzeczono karę tego samego rodzaju lub inną podlegającą łączeniu, orzeczona kara nie podlega łączeniu z karą odbywaną w czasie popełnienia czynu.

Kara łączna orzeczona wyrokiem Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 35/14** wprowadzona została do wykonania w dniu 20 maja 2015 r., a czyny, za który L. D. został skazany pozostałymi wyrokami zostały popełnione przed tą datą,

a mianowicie:

- czyn, za który orzeczono karę wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 832/14** został popełniony w nocy z 10 na 11 grudnia 2013 r. (kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 26 listopada 2016 r.)

- czyn, za który orzeczono karę wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 577/15** został popełniony w dniu 17 marca 2015 r. (kary pozbawienia wolności nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 24 lipca 2017 r.)

- czyn, za który orzeczono karę wyrokiem Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawie **XV K 874/15** został popełniony w okresie od dnia 22 kwietnia 2015 r. do dnia 16 maja 2015 r. (kary nie wprowadzono do wykonania – data początku kary – 3 kwietnia 2018 r.).

Reasumując należy stwierdzić, że wyżej wymienione kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami wydanymi w sprawach - Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 35/14** oraz Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **XV K 832/14, XV K 577/15, XV K 874/15** podlegały łączeniu.

Wymiar kary łącznej określa art. 86 § 1 Kodeksu karnego. Zgodnie z jego treścią, przy orzekaniu kary łącznej mogą mieć zastosowanie różne systemy m.in.: system kumulacji, polegający na podsumowaniu (skumulowaniu) kar wymierzonych za zbiegające się przestępstwa, system absorpcji (pochlania), według którego najsurowsza z kar wymierzonych staje się karą łączną, system asperacji (podwyższenia), w którym najwyższa kara jednostkowa podlega zaostreniu w przyjęty przez ustawodawcę sposób

Zgodnie z art. 86 § 1 k.k., mającym podstawowe znaczenie dla regulacji omawianej problematyki, dolną granicę kary łącznej wyznacza najwyższa z kar wymierzonych za jedno z pozostających w zbiegu przestępstw. Górną granicę kary łącznej tworzą dwa kryteria: suma kar orzeczonych za poszczególne przestępstwa oraz wskazany wyraźnie w ustawie maksymalny wymiar kar poszczególnego rodzaju.

Jakkolwiek - zgodnie z art. 86 § 1 k.k. - przy orzekaniu kary łącznej możliwe jest zastosowanie zarówno zasady pełnej absorpcji, jak i zasady pełnej kumulacji, to jednak należy pamiętać, że zastosowanie każdej z tych zasad jest rozstrzygnięciem skrajnym, które może być stosowane wyjątkowo i wymaga wnikliwego umotywowania w uzasadnieniu wyroku (por. wyrok SN z dnia 2 grudnia 1975 r., Rw 628/75, OSNKW 1976, nr 2, poz. 33).

W szczególności zasada absorpcji przy wymierzaniu kary łącznej może być zastosowana, gdy pomiędzy poszczególnymi przestępstwami zachodzi bliski związek przedmiotowy i podmiotowy, a przesłanka prognostyczna pozwala na stwierdzenie, że kara łączna w wysokości najwyższej z wymierzonych kar jednostkowych jest wystarczającą oceną zachowania się sprawcy (por. wyrok SA w Gdańsku z dnia 23 stycznia 1997 r., II AKa 321/96, Orz. Prok. i Pr. 1997, nr 7-8, poz. 19 oraz wyrok SN z dnia 17 maja 2000 r., IV KKN 39/99, LEX nr 51104). Z reguły bowiem popełnienie dwóch lub więcej przestępstw jest czynnikiem prognostycznym, przemawiającym za orzekaniem kary łącznej surowszej od wynikającej z dyrektywy absorpcji (por. SA w W. w wyroku z dnia 12 lipca 2000 r., II AKa 171/00, OSA 2001, nr 1, poz. 5).

Wymierzając karę łączną Sąd miał na uwadze również treść przepisu art. 85a k.k., z którego wynika, że orzekając karę łączną Sąd bierze pod uwagę przede wszystkim cele zapobiegawcze i wychowawcze, które kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Nie bez znaczenia dla wymiaru kary łącznej pozostaje aktualna opinia o skazanym znajdująca się w aktach sprawy (k. 160-161). Wynika z niej, że skazany wykazuje znaczny stopień demoralizacji, jest dobrze dostosowany do warunków izolacji więziennej, prezentuje postawę nieodpowiedzialności i lekceważenia norm, reguł i społecznych zobowiązań. Zachowanie skazanego podczas osadzenia oceniono jako przeciętne, skazany skupiony jest na zaspokajaniu doraźnych

potrzeb, nie przejawia szczególnych zainteresowań. Skazany nie sprawia większych problemów wychowawczych, był karany dyscyplinarnie, kilka razy był nagradzany regulaminowo ze względów wychowawczych i za dobre zachowanie. Jak wynika ponadto z opinii o skazanym L. D. niechętnie wypowiada się na temat popełnionych przestępstw, nie ujawnia głębszej refleksji odnośnie dotychczasowego trybu życia, pozostaje obojętny, poczucia winy nie przeżywa, nie wykazuje większych oznak zaangażowania w proces resocjalizacji.

Mając powyższe rozważania na uwadze Sąd połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem łącznym Sądu Okręgowego w Białymstoku w sprawie **III K 35/14**, oraz kary orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Białymstoku w sprawach **XV K 832/14**, **XV K 577/15**, **XV K 874/15** i wymierzył L. D. karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Zgodnie z treścią art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonej kary łącznej zaliczono L. D. okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawach podlegających łączeniu. W pozostałym zakresie wyroki podlegające łączeniu pozostawiono do odrębnego wykonania.

Na mocy art. 572 k.p.k. Sąd umorzył postępowanie w zakresie połączenia kary orzeczonej wyrokiem Sądu w Białymstoku w sprawie XV K 719/15 albowiem w tym przypadku nie zostały spełnione przesłanki określone w art. 85 Kodeksu karnego, o czym była mowa wyżej.

O kosztach orzeczono na mocy art. 624 § 1 k.p.k.